

KRÓLOWA ANIOŁÓW

Gazetka parafialna
WIETRZNO

6.02.2000 r. Nr 6 (216)

***Tobie chwała i cześć, Trójco Przenaj
świętsza, Jedyny i Najwyższy Boże!***

Incarnationis mysteriu

Bulla ogłaszająca Wielki Jubileusz Roku 2000

JAN PAWEŁ BISKUP

SŁUGA SŁUG BOŻYCH

DO WSZYSTKICH WIERNYCH

NA DRODZE KU TRZECIEMU TYSIĄCLECIU

POZDROWIENIE

I APOSTOLSKIE BŁOGOSŁAWIENSTWO c.d.

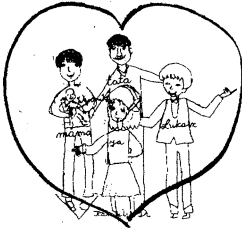

Właśnie w tym kontekście nabiera znaczenia odpust dający < możliwość przystępu (...) do całkowitego daru miłosierdzia Bożego>. Przez odpust zostaje дарowana skruszonemu grzesznikowi kara doczesna za grzechy złagodzone już co do winy.

10. Grzech bowiem, będąc obrazą świętości i sprawiedliwości Bożej oraz odrzuceniem osobistej przyjaźni, jaką Bóg okazuje człowiekowi, wywołuje dwojaki skutek. Po pierwsze, jeśli jest to grzech ciężki, pozbawia człowieka komunii z Bogiem i w konsekwencji wyklucza go z udziału w życiu wiecznym. Jednakże skruszonemu grzesznikowi Bóg w swoim miłosierdziu wybaczka ciężki grzech i daruje mu <karę wieczną>, którą musiałby ponieść.

Po drugie, <każdy grzech, nawet powszedni, powoduje (...) nieuporządkowane przywiązanie do stworzeń, które wymaga oczyszczenia, albo na ziemi, albo po śmierci, w stanie nazywanym czyśćcem. Takie oczyszczenie uwalnia od tego, co nazywamy „kara doczesną” za grzech>, gdy człowiek ją poniesie, zostaje usunięte to, co stanowi przeszkodę dla jego pełnej komunii z Bogiem i braćmi.

Objawienie poucza zarazem, że chrześcijanin nie idzie samotnie drogą nawrócenia. W Chrystusie i przez Chrystusa jego życie zostaje złączone tajemniczą więzią z życiem wszystkich innych chrześcijan w nadprzyrodzonej jedności Mistycznego Ciała. Dzięki temu między wiernymi dokonuje się przedziwna wymiana darów duchowych, która sprawia, że świętość jednego wspomaga innych w znacznie większej mierze niż grzech jednego może zaszkodzić innym. Niektórzy ludzie pozostawiają po sobie jak gdyby nadmiar miłości, poniesionych cierpień, czystości i prawdy, który ogarnia i wspiera innych. Na tym właśnie polega rzeczywistość zastępstwa, na której opiera się cała tajemnica Chrystusa. Jego przeobfita miłość zbawia nas wszystkich. O ogromie miłości Chrystusa świadczy również to, że On nie pozostawia nas w kondycji biernych odbiorców, ale włącza nas w swoje c.d. str. 2

Dom pełen serca

Niewytłumaczalne zachowanie

Pewna matka dziwiła się kiedyś: „Dlaczego dzieci wychowywane w idealnych warunkach wyrastają na złych ludzi, podczas gdy inne, pozbawione takich szans, zostają z czasem cenionymi osobistościami życia publicznego?” To rzeczywiście dobre pytanie.

Moja rozmówczyni знаła mnóstwo przykładów dzieci zaniedbanych przez nieodpowiedzialnych rodziców, które z czasem wyrosły na wzorowych obywateli. Sam znam wiele takich historii. Potwierdzają one tylko prawdę, że rozwój człowieka nie jest zdeterminowany wyłącznie przez wpływ otoczenia. Również wewnętrzne czynniki w ogromnym stopniu kształtują naszą osobowość. To, jak się zachowujemy, tylko częściowo ma źródło w naszych relacjach z zewnętrznym środowiskiem. Wrzątek zmiękcza marchew, ale jajka gotują się na twardo. Podobnie młodzi ludzie różnią się w swoich reakcjach – określona sytuacja w jednych wywołuje pozytywne zachowania, w innych negatywne. Ciągłe jednak nie wiemy, dlaczego tak jest.

Wiemy tylko, że osobowości dziecka nie określa wyłącznie suma jego doświadczeń. Jest to coś więcej niż produkt odżywiania czy dziedzictwo genów. Wpływ rodziców także nie tłumaczy wszystkiego. Każde dziecko to indywidualność o niepowtarzalnych walorach, a zatem zdolne jest do całkowicie własnego, samodzielnego i racjonalnego myślenia.

Rodzice nie ponoszą więc całkowitej odpowiedzialności za grzechy swoich dzieci, ale również nie są jedynymi autorami ich sukcesów.

c.d. ze str.

dzieło zbawcze, a zwłaszcza w swoją mękę. Mówi o tym znany werset z Listu do Kolosan: < w moim ciele dopełniam braki udręk Chrystusa dla dobra Jego Ciała, którym jest Kościół >.

Ta głęboka rzeczywistość jest w przedziwny sposób wyrażona także w Księdze Apokalipsy, gdzie Kościół ukazany jest jako oblubienica odziana w prostą lnianą szatę – w bisior lśniący i czysty. <Bisior bowiem oznacza czyny sprawiedliwe świętych > - pisze św. Jan. W swoim życiu święci tkają jak gdyby <lśniący bisior>, który jest odzieniem wieczności. Wszystko pochodzi od Chrystusa, ponieważ jednak należymy do Niego, również to, co jest nasze, staje się Jego własnością i zyskuje uzdra-
wiającą moc. c d n

dzie Mszy św.

Dziś tj. 6.02.2000 r

NIEDZIELA 5 zw.

Dziś po południu nabo-

żeństwa nie będzie ☐

W tym tygodniu nie bę-

Wiktoria Jastrzębska. *Wieczny odpoczy-*
wanie racz im dać Panie!

Msze św. 1. pon. 7.02 + Hermina Hel-
narska (Góra Synaj) ; **2. wt. 8.02 + z r.**
Helnarskich i Kozubali (Betlejem);

Bo kto z wiarą przyjmuje chrzest, wyrzeka się diabła, a oddaje się Chrystusowi; odrzuca wroga a wyznaje Chrystusa Boga; porzuca stan niewolniczy i przyjmuje usynowienie; wychodzi z wody jaśniejący jak słońce, promieniujący usprawiedliwieniem, a co najważniejsze: zostaje synem Bożym i współdziedzicem Chrystusa. **W tym tygodniu za łaskę chrztu św.**

Dziękuje: 7.02 Mateusz Ry-
mek; 8.02 Wojciech Wdo-
wiarz, Krzysztof Zajdel;
10.02 Magdalena Szczurek;
11.02 Radosław Cichy, Hele-
na Ukleja; 12.02 Marian Szy-
dło (110) 13.02 Janina Czaja, Ewa Kucharska.

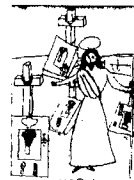
Przymierze małżeńskie, przez które mężczyzna i kobieta tworzą ze sobą wspólnotę całego życia, skierowaną ze swej natury na dobro małżonków oraz do zrodzenia i wychowania potomstwa, zostało **Za łaskę Sakramentu mał-**

żeństwa w tym tygodniu dziękują: 7.02 Zofia i Jan Kucharski; Dorota i Andrzej Marosz; 9.02 Zofia i Mieczysław Godek

A dusze wiernych zmarłych, oczekujące na zmartwychwstanie z Chrystusem niech odpoczywają w pokoju wiecznym;

W rocznicę śmierci polecamy Miłosierdziu Bożemu dusze wiernych: 7.02 + Hermina Helnarska, + Józefa Helnarska, + Władysław Kusiak;

8.02 Jan Helnarski; 12.02 + Paweł Gniady, + Mikołaj Osipowicz; 13.02 + Karol Bek, +

Czy Msza św. coś pomoże?

Do błogosławionego Ojca Pio przychodziły dusze z czyśćca. Oto jeden z wielu wypadków: „Byłem zatopiony w modlitwie, kiedy drzwi otworzyły się i wszedł stary człowiek, ubrany w tradycyjną pelerynę powszechnie noszoną przez starszych ludzi.... usiadł obok mnie. Spojrzałem na niego, lecz wcale nie pomyślałem o tym, jak udało mu się wejść do klasztoru o tej porze. Spytałem go: „Kim jesteś? czego chcesz?” Ten mężczyzna odpowiedział: „Ojcze Pio, jestem Pietro di Mauro, przezywany Precoco. Zmarłem w tym klasztorze 18 września 1908 r., w pokoju nr 4, wtedy ten klasztor był jeszcze przytułkiem dla bezdomnych. Pewnej nocy zasnąłem z palącym cygarem, moje łóżko zapaliło się. Uduśliłem się i spałem żywcem. Jestem nadal w czyśćcu i potrzebuję Mszy św. aby moja dusza została stąd uwolniona. Pan Bóg pozwolił mi przyjść do ciebie i poprosić o twoje modlitwy”. Po wysłuchaniu jego opowieści przyrzekłem mu: „Możesz być pewny, że jutro odprawię Mszę św. za twoje uwolnienie”. Wstałem i poszedłem z nim do drzwi klasztoru. Nie zdawałem sobie sprawy, że o tej porze drzwi były dobrze zamknięte na klucz i zaryglowane dwoma żelaznymi sztabami. Otworzyłem drzwi i pożegnałem starego człowieka, mówiąc mu do widzenia. Była pełnia księżyca, a plac przed klasztorem był pokryty śniegiem. Było tak widno jak w ciągu dnia i nagle zdałem sobie sprawę, że ten mężczyzna, który był tuż obok mnie zniknął. Byłem przerażony, więc zamknąłem drzwi i powróciłem do gościnnego pokoju i omal nie zemdlałem”

Polecam to opowiadanie Błogosławionego Ojca Pio tym którzy mówią że Msza św. nic nie pomoże.

Słowo Biskupów Polskich na Wielki Jubileusz Narodzenia Zbawiciela c.d.

Drodzy, Siostry i Bracia!

10. Pokolenie przełomu tysiąclecia.

Do Wielkiego Jubileuszu Zbawiciela przygotowaliście się wsłuchując się w słowa Ewangelii oraz nauczanie Ojca Świętego. Wraz z Ojcem Świętym przypominamy Wam: wy jesteście nadzieją Kościoła i ojczyzny. W orędziu na XV Światowy Dzień Młodzieży 2000, czytamy: „Na progu nowego tysiąclecia z głębi serca kieruję do Was ponownie nagłające wezwanie byście otworzyli na oścież drzwi Chrystusowi – Słowu, które „wszystkim (...) którzy je przyjęli, dało moc, aby się stali Dziećmi Bożymi”. Przyjąć Chrystusa znaczy otrzymać od Ojca misję życia miłością i do Niego i do braci, w poczuciu solidarności ze wszystkimi, bez żadnej różnicy, znaczy wierzyć, że w ludzkich dziejach, choć naznaczonych złem i cierpieniem, ostatnie słowo należy do życia i miłości, ponieważ Bóg zamieszkał wśród nas, abyśmy mogli zamieszkać w Nim”.

Przyszłość naszej Ojczyzny zależy od młodego pokolenia, od dobrej jego edukacji. Podjęta reforma szkolnictwa stwarza dla Narodu poważną szansę. Jednakże brak możliwości finansowych, która dotyka wielu młodych, szczególnie na wsi, jest poważną przeszkodą zaowocowania tej reformy. Kształcenie młodego pokolenia musi mieć charakter priorytetowy w życiu Narodu i państwa, dlatego należy uczynić wszystko, aby zapewnić środki materialne na kształcenie młodego pokolenia.

Jednocześnie kierujemy apel do wszystkich wiernych: stwarzajmy warunki do rozwoju młodego pokolenia poprzez autentyczne życie chrześcijańskie, tak w naszych rodzinach, jak w życiu publicznym. Jest to najlepszy sposób pomocy młodemu pokoleniu. Niech nasze rodziny stają się miejscem, w którym młodzież, doświadczy autentycznej miłości, zrozumienia i pomocy. Niech szkoła przekazuje nie tylko wiedzę, ale prawdziwą mądrość życia. Kościół pragnie wspierać wysiłek rodziny, szkoły i państwa.

Siostry i Bracia!

Zapraszamy wszystkich do postawy dziękczynienia za dar Wcielenia i Zbawienia, ofiarowany nam przez Boga za pośrednictwem Maryi Matki Słowa Wcielonego. podejmijmy wszyscy wysiłek odnowy własnego życia oraz odnowy życia społecznego w naszej Ojczyźnie. Stworzy to lepsze warunki do powiększania wokół nas obszarów dobra, aby Bóg za naszym pośrednictwem mógł urzeczywistnić Swoj plan Zbawienia.

Z serca błogosławimy wszystkim na Wielki Jubileusz naszego Zbawiciela Jezusa Chrystusa.

Kardynałowie, Arcybiskupi i Biskupi zgromadzeni na

302 Zebraniu Plenarnym Konferencji Episkopatu Polski

Jasna Góra, 25 listopada 1999